

عنوان مقاله:

بررسی اثر افزایش کارایی مصرف آب بر تغییر الگوی کشت با تاکید بر اهداف سیاستگذاران و زیست محیطی در استان فارس

محل انتشار:

فصلنامه علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره 21، شماره 10 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حمید محمدی - استادیار گروه اقتصاد کشاورزی دانشگاه زابل (نویسنده مسئول)

علی رضا سرگزی - مربی گروه اقتصاد کشاورزی دانشگاه زابل

ولی اله سارانی - استادیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: کارایی پایین مصرف آب افزون بر هدر دادن منابع کمیاب آب موجب افزایش جریان آب و آلودگی‌های زیست محیطی نیز می‌شود. تحلیل اثر افزایش کارایی مصرف آب می‌تواند بعنوان ابزاری مطلوب به سیاستگذاران یاری رساند. در همین راستا این مطالعه با هدف تحلیل آثار افزایش راندمان آبیاری در میان بهره برداران استان فارس انجام شد. روش بررسی: در این مطالعه از رهیافت برنامه ریزی چندهدفه استفاده گردیده است. یافته‌ها: نتایج نشان داد که اثر افزایش راندمان آبیاری بر الگوی کشت و اهداف بهره برداران شامل بازده ناخالص و ریسک بازده ناخالص و همچنین اثر آن بر ملاحظات زیست محیطی شامل مصرف آب و کودشیمیایی بررسی شد. اشتغال نیز دیگر هدف مورد توجه بود. با توجه به چندی بودن آثار تحت بررسی، از رهیافت برنامه‌ریزی چند هدفی استفاده شد. بحث و نتیجه گیری: تحلیل سناریوها نشان داد که افزایش راندمان آبیاری موجب افزایش بازده ناخالص و مصرف کودشیمیایی و تنوع در الگوی کشت می‌شود اما مساعدت چندانی به کاهش ریسک بازده ناخالص نمی‌کند. همچنین مشخص شد که افزایش راندمان در منطقه استان فارس موجب افزایش اشتغال نیز نخواهد شد. بطور کلی در افزایش راندمان اگر افزایش بازده ناخالص مورد توجه قرار گیرد بیش از سایر اهداف در جهت منافع جامعه خواهد بود.

کلمات کلیدی:

راندمان آبیاری، اهداف زیست محیطی، الگوی بهینه کشت، ریسک، استان فارس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1288580>

